

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce J. Ž., zastoupeného JUDr. Janou Kudrnovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Na Hradbách 3, Ostrava, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2007, č. j. 9509/07-1300-607589, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 6. 2008, č. j. 30 Ca 181/2007 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25. 10. 2007, č. j. 9509/07-1300-607589, žalovaný podle § 55b daňového řádu nepovolil přezkoumání dodatečného platebního výměru, vydaného dne 24. 1. 2005 Finančním úřadem v Chrudimi pod č. j. 4636/05/233911, jímž byla žalobci dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2004 ve výši 0 Kč.

Žalobu, kterou žalobce brojil proti uvedenému rozhodnutí žalovaného, Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 6. 6. 2008 odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. V odůvodnění odkázal na judikaturu

Nejvyššího správního soudu vztahující se k problematice soudního přezkumu rozhodnutí o nepovolení přezkoumání daňových rozhodnutí dle § 55b daňového řádu a uzavřel, že napadené rozhodnutí postrádá materiální znaky „rozhodnutí“ dle § 65 s. ř. s., neboť se jím nezasahuje do subjektivních práv daňového subjektu.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. Zrekapituloval skutkový stav věci a namítl, že vyloučení rozhodnutí dle § 55b daňového řádu ze soudního přezkumu je zásahem do práv žalobce. Rozhodnutím žalovaného došlo k tomu, že žalobcův případ již nebude přezkoumán a žalobce tak ztratil možnost uplatnit v dané věci nové skutečnosti. Přitom podmínky stanovené § 55b daňového řádu byly splněny, když rozhodnutí Finančního úřadu v Chrudimi bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, zejména s § 46 odst. 2 daňového řádu, a zároveň okolnosti nasvědčují tomu, že došlo ke stanovení daně v nesprávné výši, neboť žalobci byla stanovena daň ve výši 0 Kč, přičemž správně měla být daňová povinnost snížena o 440 000 Kč. Ze shora uvedených důvodů proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu.

Kasační stížnost není důvodná.

V daném případě učinil žalobce předmětem kasační stížnosti otázku, zda rozhodnutí správce daně o nepovolení přezkoumání daňových rozhodnutí dle § 55b daňového řádu podléhá soudnímu přezkumu.

Jak správně uvedl krajský soud, touto otázkou se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval (srov. zejména usnesení ze dne 29. 4. 2003, č. j. 6 A 153/2002 - 18, publ. pod č. 14/2003 Sb. NSS, rozsudek ze dne 19. 10. 2006, č. j. 1 Afs 21/2006 - 52, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 19. 12. 2006, č. j. 1 Afs 56/2004 - 114, publ. pod č. 1113/2007 Sb. NSS), přičemž dospěl k závěru, že přezkoumání daňových rozhodnutí podle § 55b daňového řádu je pouhým výkonem dozorčího práva správního orgánu a žádost o ně nezakládá právní nárok daňového subjektu na meritorní projednání; výrok, jímž nebylo přezkoumání povoleno, není tedy rozhodnutím ve smyslu soudního řádu správního, neboť se jím nezasahuje do subjektivních práv daňového subjektu, a není proto přezkoumatelný ve správním soudnictví podle § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.

Kasační soud nemá v souzené věci důvodu svůj závěr měnit. Ostatně shodný právní názor vyplývá i z rozhodovací praxe Ústavního soudu (srov. např. stanovisko pléna ze dne 19. 12. 2000, sp. zn. Pl. ÚS-st. 12/2000, a dále usnesení ze dne 4. 3. 2004, sp. zn. I. ÚS 440/03, ze dne 29. 4. 2004, sp. zn. III. ÚS 328/03, ze dne 9. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 516/03, či ze dne 26. 7. 2006, sp. zn. II. ÚS 382/06, vše na <http://nalus.usoud.cz>).

Jelikož žalobcově žádosti ze dne 15. 3. 2007 o přezkoumání rozhodnutí Finančního úřadu v Chrudimi ze dne 24. 1. 2005, č. j. 4636/05/233911, nebylo předmětným rozhodnutím žalovaného podle § 55b daňového řádu vyhověno (přezkoumání nebylo povoleno), krajský soud napadeným usnesením v souladu se zákonem ze shora uvedených důvodů odmítl žalobu, která právě proti tomuto rozhodnutí žalovaného směřovala.

V zájmu úplnosti je třeba i poznamenat, že žalobce nijak nebyl zkrácen na svém právu domoci se přezkoumání dodatečného platebního výměru využitím řádných opravných prostředků (podáním odvolání) a dále pak popřípadě podáním žaloby proti konečnému rozhodnutí ve věci. Žalobce tuto možnost měl, ale nevyužil ji, aniž by tvrdil existenci mimořádných okolností, které mu v tom bránily. Ani z tohoto dalšího hlediska tak nelze mít rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby za nesprávné.

Nejvyšší správní soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2008

JUDr. Lenka
Kaniová
předsedkyně senátu